

ADALET MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL EŞİTSİZLİĞE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ: SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ

THE VIEWS OF THE STUDENTS OF VOCATIONAL SCHOOL OF JUSTICE ON DIGITAL INEQUALITY: THE CASE OF SÜLEYMAN DEMİREL UNIVERSITY

Hasret ÖZTÜRK¹

Başvuru Tarihi: 15.06.2021 Yayına Kabul Tarihi: 01.08.2021 DOI: 10.21764/maeuefd.952811

Özet: Bu araştırmanın amacı Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin zorunlu dijital eğitim sürecinde yaşadıkları dijital eşitsizliklere ilişkin deneyimlerinin keşfedilmesidir. Araştırmada öğrencilerin deneyimlerini keşfetmek için nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Bu kapsamda araştırma grubunu Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören 20 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırma grubundan elde edilen veriler içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir. Elde edilen analizler neticesinde öncelikli olarak öğrencilerin dijital eğitime geçişte uyum sağlamakta zorlandıkları, maddi yetersizlikler nedeniyle öğrencilerin dijital platformlara erişmekte sorun yaşadıkları, daha önce dijital platformları tecrübe etmedikleri için hazır bulunuşluk eksikliği ve yüz yüze iletişim eksikliğinin neden olduğu etkileşim eksikliği yaşadıkları bulgularına ulaşılmıştır. Bu doğrultuda öğrencilerin yaşadıkları dijital eşitsizlikleri en aza indirmek için finansman destekler sağlanması, çevrimiçi eğitim ve seminer verilmesi ile dijital interaktif platformlar kurulması gibi önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: *Eşitsizlik, Dijital Eğitim, Dijital Eşitsizlik, Meslek Yüksekokulları*

Abstract: The aim of this research is to find out the experiences of the students, taking education at Suleyman Demirel University Vocational School of Justice, regarding their experiences with digital inequalities during compulsory digital education. The phenomenological method among qualitative methods was used to find out the experiences of the students in this research. In this context, the research group consists of 20 students, taking education at Vocational School of Justice at Suleyman Demirel University. The data obtained from the research group was analyzed by content analysis method. Through the results of the analysis obtained, it was found out that the students had difficulties adapting themselves to the transition period to digital education in the first place, that they had problems with accessing digital platforms due to financial incapability, that they had problems pertaining to their levels of readiness and anent the lack of interaction caused by the lack of face to face communication. Accordingly, suggestions such as giving financial supports, giving online training sessions and seminars and setting digital interactive platforms up are offered with a view to minimizing the digital inequalities encountered.

Keywords: *Inequality, Digital Education, Digital Inequality, Vocational Schools.*

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Büro Hizmetleri ve Sekreterlik Bölümü, Çağrı Merkezi Hizmetleri Programı, Burdur, E mail hozturk@mehmetakif.edu.tr, ORCID ID: 0000-0001-9111-4844

Giriş

Teknolojik alanlarda yaşanan gelişmelerin insan yaşamına kolaylaştırıcı etkide bulunduğu bilinen bir gerçektir. Özellikle bilgi ve iletişim teknolojisi alanındaki gelişmeler bilginin elde edilmesinde, paylaşılmasında önemli rol oynamaktadır. Artık günümüzde bilginin üretilmesi, elde edilmesi ve paylaşılması dijital ortamlara kaymıştır (Topa Çiftçi, 2021: 2-3; Kırışık ve Sezer, 2015: 200). Fakat her bireyin dijital alt yapı ve platformlara sahip olması, bunları kullanması ve bunlardan fayda sağlaması eşit düzeyde gerçekleşmemektedir. Bu durum, toplumun diğer alanlarında yaşanan eşitsizliklere bir yenisini ekleyerek “dijital eşitsizlik” olgusunu ortaya çıkarmıştır. Dijital eşitsizlik, toplumun tüm faaliyet alanlarında yaşandığı gibi eğitim alanında önemli ölçüde görülmektedir (Öztürk, 2021: 89; Sezgin ve Fırat, 2020: 37).

Özellikle Covid-19 salgını nedeniyle zorunlu dijital eğitime geçiş, eğitim alanında yaşanan eşitsizlikleri daha da belirgin hale getirmiştir (Sezgin ve Fırat, 2020: 48). Eğitim sisteminin en önemli paydaşlarından olan öğrenciler arasındaki uçurumu, eğitime erişim ve fırsat eşitliği konularında daha da derinleştirmiştir (Taşkırın, 2017: 110; Çetinkaya, 2012: 199). Bu nedenle eğitim alanında yaşanan dijital eşitsizlikleri ortaya çıkarmak ve çözüm önerileri sunmak oldukça önemlidir. Bu doğrultuda bu çalışmanın amacı Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin zorunlu dijital eğitim sürecinde yaşadıkları eşitsizliklere ilişkin deneyimlerini keşfetmektir.

Eşitlik ve Eşitsizlik Kavramı

Alanyazında eşitlik ve eşitsizlik kavramları ile ilgili farklı tanımlar yapılmaktadır. Fakat en genel anlamıyla eşitlik, toplumdaki bireylerin sunulan hizmetlere eşit düzeyde ulaşmalarını ve o hizmetlerden eşit derecede fayda sağlamalarını ifade etmektedir (Hamzaoğlu, 2014: 29). Eşitsizlik ise bireylerin sunulan hizmetlere eşit düzeyde ulaşamaması ve bu hizmetlerden eşit derecede faydalanmama durumunu ifade etmektedir (Çoban Kaynak, 2017: 254). Başka bir ifadeyle eşitlik, bireylerin, diğer bireylerle aynı düzeyde hizmetlere ve olanaklara niceliksel sahip olma ve niteliksel olarak da bunlardan aynı seviyede fayda sağlama durumu iken; eşitsizlik ise sunulan hizmet ve olanaklara niceliksel olarak aynı düzeyde sahip olmama ve niteliksel olarak da bunlardan aynı seviyede fayda sağlayamama durumu olarak tanımlanmaktadır (Aylar, 2007: 10). Eşitsizlik ekonomik, sosyal, kültürel alanlarda ve eğitim alanlarında görüldüğü gibi günümüz bilgi

toplumunda dijital alanda da önemli bir sorun olarak görülmektedir (Hüsnuoğlu ve Öztürk, 2017:7; Yayla, 2015: 46).

Dijital Eşitsizlik

Bireyler artık yaşamın her alanında dijital alt yapı ve platformları kullanarak daha fazla bilgiye ulaşabilmektedirler ve daha kolay hizmet almaktadırlar (Ayyıldız, Yılmaz ve Baltacı, 2021: 16). Fakat her bireyin dijital altyapı ve platformlara erişmesi, dijital alt yapı platformları kullanma yetkinliği ve bunlardan gerektiği düzeyde fayda sağlaması aynı düzeyde gerçekleşmemektedir. Bu durum eşitsizliğe neden olmaktadır (Baştürk Akça ve Kaya, 2016, 301). Bilgi-işlem teknolojileri yaşamın her alanına hâkim oldukça dijital alt yapı ve platformlara erişim ve kullanma yeterlilikleri eşitlik tartışmalarının öznesine dönüşmüştür (Erten, 2019: 15). Dijital eşitsizlik kavramı, teknolojik gelişmelerin toplumsal yaşama yayılmasıyla ortaya çıkmıştır. Dijital eşitsizliği tanımlayacak olursak, bireylerin dijital alt yapı ve platformlara ulaşım ve kullanım sürecindeki eşitsizlikler olarak ifade edilebilir (Öztürk, 2005: 112; Erten, 2019: 15). Dijital alt yapı ve platformların kullanımının tüm faaliyet alanlarında yaygınlaşması dijital eşitsizliği daha spesifik hale getirmiştir. Artık ticari faaliyetlerden tutun eğitim faaliyetlerine kadar birçok alanda dijital eşitsizlikler yaşanmaya başlanmıştır. Özellikle Covid-19 salgını etkisiyle zorunlu dijital eğitime geçilmesi eğitim alanında yaşanan dijital eşitsizliği daha da görünür kılmıştır (Sezgin ve Fırat, 2020: 46; Kalaycı, 2013: 145). Bu doğrultuda eğitimde dijital eşitsizliğin ifade edilmesi, öğrencilerin dijital eğitim sürecinde dijital altyapı ve platformlara sahip olamaması, bunları kullanma becerisinden yoksun olmaları ve ilişki ağı oluşturamama durumları olarak tanımlamalarla mümkün kılınabilir (Taşkırın, 2017: 110-11; Özsoy, 2020: 12-14; Gülbahar, Kalelioğlu ve Madran, 2010: 6).

Tanımdan anlaşılacağı üzere eğitimde dijital eşitsizlik, dijital alt yapı ve platformlara sahip olamama, dijital platformları kullanma becerisinden yoksun olma, ilişki ağı kurulamaması olarak üç boyutta karşımıza çıkmaktadır. Bunlardan ilki olan '*dijital alt yapı platformlara sahip olamama*', öğrencilerin sosyal ve ekonomik nedenlerle internet, bilgisayar ve donanımlarına fiziki olarak sahip olma imkânı bulamamaları durumunu ifade etmektedir (Çetinkaya, 2012: 199). İkincisi öğrencilerin '*dijital platformları kullanma becerisinden yoksun olma*'larıdır. Anılan durum, öğrencilerin dijital alt yapı ve platformları daha önce tecrübe etmemeleri ya da bu konuda eğitim almamaları nedeniyle eğitim sürecinde yaşadıkları kesintileri içermektedir (Çapar ve Vural, 2013:

1677). Son boyut ise '*ilişki ağı kuramama*'dır. Öğrencilerin, öğretim elemanları ve öğrenci arkadaşları ile ders dışında ilişki ağı geliştirmeleri gerekmektedir. Çünkü eğitim tek başına sürdürülebilir bir olgu değildir. Bu durum, karşılıklı etkileşimi ve paylaşımı zorunlu kılmaktadır. Bu noktada ilişki ağı kuramama, eğitimin paydaşları arasında ilişki ağının sürekli ve sağlıklı şekilde işlememesini ifade etmektedir (Gülbahar, Kalelioğlu ve Madran, 2010: 6).

Eğitim alanında yaşanan dijital eşitsizliklerin eğitim sürecine olumsuz etkilerde bulunduğu bilinen bir gerçektir. Özellikle dijital alt yapı ve platformlara sahip olamama ve dijital platformları kullanma becerisinden yoksunluk durumlarında öğrenciler dijital eğitime adapte olamamakta ve bu durum öğrencilerin eğitim hayatlarına ara vermelerine neden olmaktadır (Kırmacı ve Acar, 2018: 285-286). İlişki ağı kuramama durumunda ise etkileşim eksikliği yaşanması nedeniyle derslerde verimsizlik ve sosyal yaşamda da kısıtlamalarla karşılaşmaktadır (Başaran, Doğan, Karaoğlu ve Şahin, 2020: 393-394).

Bu çerçevede çalışmanın ana amacı, Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin zorunlu dijital eğitim sürecinde yaşadıkları eşitsizliklere yönelik deneyimlerini keşfetmektir. Bu doğrultuda aşağıdaki sorulara da cevap aranacaktır:

- Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencileri zorunlu dijital eğitim sırasında dijital eşitsizliğin alt boyutlarından dijital alt yapı platformlara erişim sürecini nasıl deneyimlemişlerdir?
- Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencileri zorunlu dijital eğitim sırasında dijital eşitsizliğin boyutlarından dijital platformları kullanma sürecini nasıl deneyimlemişlerdir?
- Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencileri zorunlu dijital eğitim sırasında dijital eşitsizliğin alt boyutlarından ilişki ağı kurma sürecini nasıl deneyimlemişlerdir?

Yöntem

Araştırmanın yöntem bölümünü; araştırma deseni, araştırma grubu, veri toplama aracı ve veri analizine ilişkin başlıklar oluşturmaktadır. Ayrıca bu araştırma, Burdur Mehmet Akif Ersoy

Üniversitesi'nin 07.04.2021 tarih ve 2021/04 toplantı numarası ile 2021/181 karar numaralı etik kurul raporu ile etik kurallara uygun olarak yürütülmüştür.

Araştırmanın Deseni

Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseni kullanılmıştır. Fenomenoloji deseni bireylerin ve grupların beklenmedik şekilde ortaya çıkan olaylar, olgular karşısında öznel algılarının ne olduğunu ve bu olaylar ile olgulara karşı uyum sağlamak için nasıl deneyimler sergilediklerini detaylı şekilde anlamaya çalışan desendir. Bu doğrultuda Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin zorunlu dijital eğitim sürecinde dijital eşitsizliklere yönelik yaşadıkları algıları ve deneyimleri keşfetmek amacıyla fenomenoloji deseni kullanılmıştır (Göçer, 2013: 28-29).

Araştırma Grubu

Araştırma grubunu Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören 20 öğrenci oluşturmaktadır. 20 öğrenciden alınan yanıtların tekrarlardan oluşması yeterli düzeyde katılımcı sayısına ve veri doygunluğuna ulaşıldığını işaret etmektedir (Baltacı, 2019: 373; Ağaoğlu ve Ağaoğlu, 2020: 221-222). Katılımcıların demografik bilgileri Tablo 1' de sunulmuştur.

Tablo 1

Katılımcılara ait Demografik Özellikler

No	Rumuz	Cinsiyet	Aile Geliri
1	KK	Kadın	9000
2	KK	Kadın	5000
3	KE	Erkek	6500
4	KK	Kadın	7500
5	KK	Kadın	5000
6	KK	Kadın	0
7	KE	Erkek	4500
8	KE	Erkek	4000
9	KE	Erkek	5800
10	KK	Kadın	4500
11	KE	Erkek	3200

12	KK	Kadın	3000
13	KK	Kadın	2000
14	KK	Kadın	5000
15	KK	Kadın	5000
16	KK	Kadın	3000
17	KE	Erkek	6500
18	KK	Kadın	8500
19	KK	Kadın	3900
20	KK	Kadın	2750

Tablo 1 incelendiğinde Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencilerinden oluşan katılımcıların büyük çoğunluğunun kadınlardan oluştuğu görülmektedir. Katılımcıların aylık aile gelirleri ise 0-9000 tl arasında değişmektedir. Katılımcılara ait demografik bilgilerin verilmesi araştırmada elde edilen sonuçların, benzer çevrelerde yapılan araştırma bulguları ile kıyaslanmasını ve aktarılmasını sağlayabilir (Arastaman, Fidan ve Fidan, 2018).

Veri Toplama Aracı

İlk aşamada veri toplama sürecinin sağlıklı bir şekilde işleyebilmesi için Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencileri ile ön görüşmeler yapılarak yarı yapılandırılmış ön görüşme formu oluşturulmuştur. Yapılan ön görüşmeler çalışmanın güvenirliliği için zorunluluk teşkil etmektedir. İkinci aşamada öğrencilerle yüz yüze görüşmelere geçilerek sorular yöneltmiştir. Soruların anlaşılmadığı durumlarda gerekli açıklamalar yapılmıştır. Öğrencilerden alınan cevaplar yazılı şekilde kayıt alınarak verdikleri cevapları kontrol etmeleri istenmiştir (Ağaoğlu ve Ağaoğlu, 2020: 222).

Verilerin Analizi

Öğrencilerin algılarına ve deneyimlerine dair verilerin analizi içerik analizi tekniği ile analiz edilmiştir. İçerik analizi tekniği ham verilerin belirli bir düzene sokulmasında, anlaşılır hale getirilmesinde ve yorumlanmasında kullanılan tekniktir. Bu doğrultuda öğrencilerden elde edilen veriler önce kodlama işlemine tabi tutulmuştur. Ardından benzer ifadeler temalara dönüştürülerek yorumlanmıştır (Göçer, 2014: 26-27). Kavramsal çerçevenin hazırlanması, uygun araştırma deseninin seçilmesi, veri analiz tekniğinin belirlenmesi ve elde edilen verilerin yorumlanması

süreçleri meslektaş denetimi tekniğine tabi tutulmuştur. Bu amaçla eğitim bilimleri alanından iki akademisyenle çalışılmıştır. Ayrıca kodlayıcılar arası güvenilirliği sağlamak için bir akademisyenden kodlama ve temalandırma işlemlerini yapması istenmiş ve araştırmacının yaptığı kodlama ve temalandırma işlemleri ile kıyaslanmıştır. Kıyaslamalar sonucunda kodlayıcılar arasında % 84 düzeyinde örtüşme olduğu görülmüştür (Arastaman vd., 2018).

Bulgular

Bulgular bölümünde elde edilen veriler temalar halinde sunulmuştur. Bunlar zorunlu dijital eğitime geçiş süreci, dijital alt yapı platformlara ulaşamama, dijital platformları kullanma becerisinden yoksunluk, ilişki ağı kuramama başlıkları adı altında sıralanmıştır.

Tema 1: Dijital Eğitime Geçişte Uyum

Dijital eğitime geçişte uyum süreci temasına ilişkin bulgular Tablo 2’de sunulmuştur.

Tablo 2

Dijital Eğitime Geçişte Uyum

Kategoriler	Alt Kategoriler	Sıklık (f)
Uyumu zorlaştıran etkenler	Erişim eksikliği	2
	Hazırbulunuşluk eksikliği	1
	Etkileşim eksikliği	13
	Verim eksikliği	4
Uyumu kolaylaştıran etkenler	Zaman içinde deneyim kazanmak	3

Tablo 2 incelendiğinde katılımcılar dijital eğitime geçişte uyumlarını zorlaştıran etkenlerin erişim eksikliği, hazırbulunuşluk eksikliği, etkileşim eksikliği, verim eksikliği olduğunu belirtmişlerdir. Öte yandan bazı katılımcılar dijital eğitime uyum sağlamalarında en önemli faktörün zamanla deneyim kazanmaları olduğunu ifade etmişlerdir.

Aşağıda, katılımcılardan bazılarının bu bağlamda paylaşmış oldukları yer almaktadır:

‘Uzaktan eğitime ani geçiş bana birçok duyguyu aynı anda hissettirdi. Çünkü kendimi bir anda okulumdan, hocalarımdan ve arkadaşlarımdan soyutlanmışım gibi kötü hissettim. Ve bu ani geçiş

eğitimimi etkileyecek mi, dersin olacağı uygulamayı açabilecek miyim gibi sorularla strese sokmuştu.’ (1KK)

‘Kötü etkiledi, çünkü derslerden verim alamıyorum’ (18KK)

‘Kötü etkiledi. Evden çalışmak zordu ilk başlarda ama zamanla adapte oldum.’ (16KK)

İzlenildiği üzere, dijital eğitime geçişte bazı katılımcıların hazır bulunuşluk eksikliği, verim eksikliği yaşadıkları bu durumun uyumlarını zorlaştırdığı; bazılarının ise zamanla deneyim kazanmalarıyla uyumlarının kolaylaştığı görülmektedir.

Tema 2: Dijital Alt Yapı ve Platformlara Sahip Olamama

Dijital alt yapı ve platformlara sahip olamama temasına ilişkin bulgular Tablo 3’te sunulmuştur.

Tablo 3

Dijital Alt Yapı ve Platformlara Sahip Olmama

Kategori	Sıklık (f)
Maddi imkânsızlıklar nedeniyle erişememe	4
Erişim sağlansa da nitelikli alt yapıya sahip olamama	6
Maddi nedenlerden dolayı sorun yaşamama	10

Tablo 3 incelendiğinde bazı katılımcılar dijital eğitim sürecinde dijital alt yapı platformlara maddi imkânsızlıklar nedeniyle erişemediklerini ve dijital alt yapı platformlara erişim sağlasalar da nitelikli alt yapıya sahip olmadıklarını ifade etmişlerdir. Öte yandan bazı katılımcılar ise dijital alt yapı platformlara erişimde maddi imkânsızlıklar nedeniyle sorun yaşamadıklarını belirtmişlerdir.

Aşağıda, bazı katılımcıların bu yönde ifade etmiş oldukları görüşler yer almaktadır:

‘Uzaktan eğitimin temeli olmadığı ve çok hızlı geçiş olduğu için ne yazık ki çok kötü sistemle karşı karşıya kaldık çoğumuz. Benim hali hazırda bilgisayarım olmadığı için telefonla girmeye çalıştım derslere. Ama her ders için telefon yeterli değildi ne yazık ki. Maddi ve manevi çok zorladı bence.’(6KK)

'Uzaktan eğitim sürecinde çoğu öğrenci gibi bende altyapısal bazı sorunlar yaşadım. Bilgisayar, tablet ve telefon gibi araçlara sahibim. Bunlardan kaynaklı sorun yaşamadım. Fakat internet kesintisi vb. durumlardan ötürü gerek ders esnasında gerekse sınav esnasında birçok sıkıntı yaşadım. Özellikle internet kesintisi durumu çevrimiçi sınavlarda biraz sorun oluşturmuştu' (4KK)

'Ailemin ekonomik durumu gayet iyi olduğu için hiçbir şekilde sorun yaşamadım. Şanslıyım bu konuda. Evimde her türlü teknolojik araç bulunuyor ve ben de fazlasıyla kullanıyorum.' (2KK)

İzlenildiği üzere, dijital alt yapı ve platformlara sahip olmada bazı katılımcıların maddi imkansızlar nedeniyle erişim eksikliği yaşadıkları, bazılarının erişim sağlasalarda nitelikli alt yapıya ulaşmadıkları; bazılarının ise erişim sorunu yaşamadıkları görülmektedir.

Tema 3: Dijital Platformları Kullanma Becerisinden Yoksunluk

Dijital platformları kullanma becerisinden yoksunluk temasına ilişkin bulgular Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4

Dijital platformları kullanma becerisinden yoksunluk

Kategoriler	Alt Kategoriler	Sıklık (f)
Hazırbulunuşluk	Bilgisayar ve internet kullanma deneyimi var	15
Hazırbulunuşluk	Uzman desteği	1
eksikliği	Arkadaş desteği	1
	Bireysel çaba	2
	Okulun eğitim videoları	1

Tablo 4 incelendiğinde katılımcıların bazıları dijital eğitim sürecinde dijital platformları kullanma konusunda hazırbulunuşluğa sahip olduklarını ifade etmişlerdir. Bazı katılımcılar ise

hazırbulunuşluk eksikliği yaşadıklarını ve bu eksiklerini uzman desteği, arkadaş desteği, bireysel çabaları ve okulun eğitim videoları ile tamamladıklarını belirtmişlerdir.

Aşağıda yer alan katılımcılara ait görüş ifadeleri, bu anlamda daha ayrıntılı bir bakış açısı sağlamaktadır:

'Daha önceden uzaktan eğitim için kullanılan teknolojik aletlerle içli dışlıydım o yüzden çok fazla bir deneyimsizlik yaşamadım.' (17KE)

'Ben bilgisayar ve internet meraklısı bir birey olduğum için beni zorlamadı. Bilgisayarın kullanımına, parçalarına ve internet kullanımına hâkim biri olduğum için çok fazla zorlanmadım' (8KE)

'Geçmişte uzaktan eğitim deneyimim olmadığı ve teknolojik aletleri kullanma konusunda zayıf olduğum için çok sorun yaşadım. Çoğu zaman arkadaşlarımdan destek aldım. Sisteme adapte olmaya çalışırken derslerden uzak kaldım. Benim için zorlayıcı bir süreçti' (6KK)

İzlenildiği üzere, dijital platformları kulanma konusunda bazı katılımcılar hazır bulunuşluklarından dolayı sorun yaşamazken, bazıları ise hazır bulunuşluk eksikliği sorunu yaşadıklarını ama bu sorunu bir takım destekler sayesinde aştıklarını görülmektedir.

Tema 4: İlişki Ağı Kuramama

İlişki ağı kuramama temasına ilişkin bulgular Tablo 5'te sunulmuştur.

Tablo 5

İlişki Ağı Kuramama

Kategori	Sıklık (f)
İlişki ağının korunması	1
İlişki ağının zayıflaması	18
İlişki ağının zayıflaması ve korunması	1

Tablo 5 değerlendirildiğinde katılımcıların bazıları ilişki ağlarının zayıfladığını ifade etmişlerdir. Bazı katılımcılar ise ilişki ağını tamamen koruduklarını ve ilk etapta ilişki ağları zayıflasa da zamanla ilişki ağlarını tekrar koruduklarını belirtmişlerdir.

Aşağıda, bazı katılımcıların bu yönde ifade etmiş oldukları görüşler yer almaktadır:

'Yüz yüze olamadığımız için arkadaşlarla ve hocalarla herhangi bir iletişim kurmamız söz konusu olmuyor ne yazık ki' (18KK)

'Yüz yüze eğitimde olduğu gibi uzaktan eğitimde de iletişimim gerekli düzeyde ve yeterliydi. Kullandığım çoğu platform buna yeterince imkân sağladı. Okulun alt yapısı hariç. Bu etkenler iletişimimin sürdürülmesinde herhangi bir olumsuz etkide bulunmadı' (17KE)

'Hocalara ulaşmak biraz zor, mail atmak zorunda kalıyoruz. Arkadaşlarıma ulaşmakta sorun yaşamıyorum. Whatsapp grupların kurulması bizim için çok iyi oldu.' (12KK)

İzlenildiği üzere ilişki ağı kurmada, bazı katılımcıların ilişki ağı kuramadıkları, bazılarının ilişki ağının zayıfladığı; bazılarının ise başlangıçta ilişki ağı zayıfladığı ama zamanla eski haline döndüğü görülmektedir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırmada Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin dijital eşitsizliklere yönelik deneyimleri ortaya konmuştur. Bu kapsamda katılımcıların dijital eğitime uyumu zorlaştıran etkenlerin erişim eksikliği, hazır bulunuşluk eksikliği, etkileşim eksikliği ve verim eksikliği olduğu, uyumlarını kolaylaştıran etkenin ise zamanla deneyim kazanmaları olduğu bulgularına ulaşılmıştır. Aynı doğrultuda alanyazında bireylerin sosyoekonomik statüleri nedeniyle dijital alt yapı platformlara erişimde ve hazırbulunuşlukta eksikler yaşandığı belirtilmektedir. Buna göre, sosyoekonomik statüsü yüksek bireyler, sosyoekonomik düzeyi düşük bireylere göre dijital alt yapı platformlara daha kolay erişebilmekte, eğitim alanı ve sosyal alanlarda dijital alt yapı platformları daha etkili kullanabilmektedirler (Kvasny, 2006: 160). Ayrıca Bilgiç ve Tüzün (2015: 31-33) dijital eğitimin, eğitimin paydaşları arasında etkileşim eksikliğine neden olduğu bulgusuna ulaşmışlardır. Bunun yanında Üçer (2020: 230-231) dijital eğitim sürecinde öğrencilerin birtakım teknik aksaklıklar ve problemlerle karşı karşıya kaldıklarını, bu durumun derslerinde

verimliliklerini düşürdüğünü ve dijital eğitimden memnuniyet duymadıklarını, yüz yüze eğitimden yana tercih kullandıkları sonucuna varmıştır. Öte yandan katılımcıların uyumlarını kolaylaştıran etkenin zamanla deneyim kazanmaları olduğu bulgusuna varılmıştır. Benzer şekilde Özmen (2010: 228-229) öğrencilerin dijital eğitim sürecinde zamanla dijital alt yapı ve platformları kullanma konusunda tecrübe kazandıkları, bu durumun adaptasyonlarını kolaylaştırdığı sonucuna ulaşmıştır.

Dijital alt yapı ve platformlara sahip olamama boyutunda, bazı katılımcıların ailevi sosyoekonomik nedenlerden ötürü dijital alt yapı platformlara ulaşma konusunda erişim eksikliği yaşadıkları, ayrıca herhangi bir şekilde erişim sağlansa da internet ve sistem kaynaklı sorunlar nedeniyle nitelikli alt yapıya sahip olmadıkları bulgusuna ulaşılmıştır. Aynı şekilde Kırmacı ve Acar (2018: 284-285) öğrencilerin dijital eğitim sürecinde başlıca sorunlarının dijital alt yapı ve platformlara ulaşamama olduğu, ulaşım sağlasalar da çevrimiçi uygulamalarda internette yaşanan kopuklukların nitelikli yapıya sahip olmayı güçleştirdiği, bu durumun öğrencilerin ağı terk etmesine neden olduğunu belirtmişlerdir. Öte yandan bazı katılımcıların maddi yeterlilikleri sayesinde dijital alt yapı ve platformlara erişim sıkıntısı yaşamadıkları bulgusuna ulaşılmıştır. Aynı doğrultuda Erkoca (2021: 161) dijital eğitim sürecinde öğrencilerin bazılarının dijital alt yapı ve platformlara ulaşmada sorun yaşarken, bazılarının sorun yaşamadıklarını ifade etmiştir.

Dijital platformları kullanma becerisinden yoksunluk boyutunda katılımcılardan bazılarının dijital platformları kullanmayı daha önce tecrübe etmedikleri için hazırbulunuşluk eksikliği yaşadıkları bulgusuna ulaşılmıştır. Aynı doğrultuda Bilgiç ve Tüzün (2015, 37-38) dijital eğitim sürecinde öğrencilerin dijital platformları kullanma konusunda teknik beceri eksikleri yaşadıkları sonuca ulaşmışlardır. Öte yandan, bu araştırmaya katılan bazı katılımcılar dijital platformları kullanma deneyimlerine daha önce sahip oldukları için hazırbulunuşluk eksikliği, başka bir ifadeyle dijital platformları etkili kullanma konusunda sorun yaşamamışlardır. Aynı şekilde Yıldız (2016: 313) dijital eğitim sürecinde hazırbulunuşluğu yüksek olan öğrencilerin dijital platformları kullanma konusunda yeterli düzeyde oldukları sonucuna ulaşmıştır. Hargittai ve Hinnant'a (2008: 602) göre, hazırbulunuşluk, genç yetişkinlerin teknoloji ve internet kullanımı konusundaki eğilimlerini belirleyen temel etkidir. Hazırbulunuşluğu yüksek olan gençler akranlarına göre interneti sosyalleşme ve eğitim amacıyla kullanma konusunda daha istekli davranmaktadırlar.

İlişki ağı kuramama boyutunda ise dijital eğitim sürecinde katılımcıların tamamına yakını öğretim elemanı-öğrenci, öğrenci-öğrenci arasındaki ilişki ağının zayıfladığı bulgusuna ulaşılmıştır. Bu

durum dijital eğitimin ortaya çıkardığı etkileşim eksikliğinden kaynaklanabilmektedir. Aynı doğrultuda Gürer, Tekinarslan ve Yavuzalp (2016: 69), Atılgan, Tari, Özdemir, Aktar, Güneş, Baran, Genç, Köksal ve Sayek (2000: 403) dijital eğitim sürecinin yüz yüze iletişim eksikliğine ve sosyal faaliyetlerde sınırlılıklara neden olduğu, bu durumun öğretim elemanlarının öğrencilerle ve öğrencilerin diğer öğrenci arkadaşları ile yeterli ve sağlıklı düzeyde ilişki kurmalarına engel teşkil ettiği sonucuna varmışlardır. Öte yandan bazı katılımcıların ilişki ağını koruduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Bu durum öğrencilerin dijital alt yapı platformları yeterli düzeyde kullanmaları ile açıklanabilir. Aynı doğrultuda Üçer (2020: 230) dijital alt yapı platformları rahatlıkla kullanan öğrencilerin eğitimin paydaşları ile iletişim konusunda sıkıntı yaşamadıkları sonucuna ulaşmıştır. Bazı katılımcıların ise başlangıçta zayıflayan ilişki ağının zamanla normale döndüğü bulgusuna ulaşılmıştır. Bu durum katılımcıların zamanla dijital alt yapı platformları kullanma konusunda deneyim kazanmaları ile açıklanabilir. Benzer şekilde Özmen (2010: 226-228) dijital eğitim sürecinde, öğrencilerin süreç ilerledikçe sisteme hâkim olmaya başladıklarını, bu durumun derse bağlanma, iletişim kurma, kaynaklara ulaşma gibi öğrenme süreçlerine olumlu katkı sağladığı sonucuna ulaşmıştır. Dijital teknolojilerin ilişki ağı üzerindeki etkileri çoğunlukla sosyoekonomik durumun yol açtığı kullanım sıklığı farklılıkları ile açıklanmaktadır. Sosyoekonomik statüsü yüksek avantajlı gruplar alt statüdeki dezavantajlı gruplara göre dijital teknolojileri ilişki ağı oluşturma ve iletişim amacıyla daha sık kullanma eğilimindedirler. Sık kullanma eğilimi ise dijital engellerin daha kolay aşılmasını ve inovasyonlara daha hızlı uyum sağlanmasına yol açmaktadır (Hsieh, Rai ve Keil, 2008: 97).

Sonuç olarak Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulu öğrencilerinden oluşan katılımcılardan elde edilen veriler doğrultusunda öğrencilerin dijital eğitime geçişte uyum, dijital alt yapı platformlara sahip olamama, dijital platformları kullanma beceresinden yoksunluk, ilişki ağı kuramama boyutlarında eşitsizlikler yaşadıkları sonucuna ulaşılmıştır. Bu konuda yaşanan eşitsizlikleri gidermek amacıyla şu önerilerde bulunulabilir:

-Ani ve zorunlu dijital eğitime geçiş sürecinde, öğrencilerin dijital alt yapı ve platformlara erişim haklarını kullanabilmeleri için kamu kurumları öğrencilere ailelerinin sosyoekonomik durumlarına göre hibe veya kredi gibi finansman destekleri sağlayabilirler.

-Öğrencilerin dijital alt yapı ve platformları etkin kullanabilmeleri için eğitim aldıkları kurumlar tarafından çevrimiçi eğitim ve seminerler verilebilir.

- Eğitimin paydaşları arasında etkileşimi kolaylaştırmak amacıyla üniversitelerde hem dersler için hem de sosyalleşme için dijital interaktif platformlar oluşturulabilir.

-Öğretim elemanları, öğrencilerle sağlıklı ilişki ağı kurmak için ders içi ve ders dışı uygulamalarda bulunabilirler.

Bu çalışma Süleyman Demirel Üniversitesi Adalet Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören küçük bir katılımcı grubu ile sınırlıdır. Gelecekte araştırmacıların farklı üniversitelerde yüksekokullar, fakülteler ve enstitüler dâhil edilerek geniş çaplı ve daha geniş kapsamlı; nicel ve karma özelliklerde çalışmalar yapmaları önerilebilir.

Kaynakça

Ağaoğlu, S ve Ağaoğlu, Y.S. (2020). Okul müdürlerinin okul denetim sorumlulukları. *Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, XV/I, 219-226.

Arastaman, G., Fidan, İ. Ö. ve Fidan, T. (2018). Nitel araştırmada geçerlik ve güvenilirlik: Kuramsal bir inceleme. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1), 37-75.

Atılğan, B., Tarı, O. E., Özdemir, B. N., Aktar, İ., Güneş, M., Baran, E. B., Genç, B., Köksal, M. K., Sayek, İ. (2020). Tıp fakültesi öğrencilerinin gözünden acil uzaktan öğretim sürecinin değerlendirilmesi. *STED/Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi*, 29(6), 396-406.

Aylar, E. Y. (2007). *Lise öğrencilerinin eğitimde eşit (siz) liğe ilişkin kavrayışlarının çözümlenmesi* (Doctoraldissertation, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Yönetimi ve Politikası Anabilim Dalı Eğitim Ekonomisi Bölümü Eğitim Ekonomisi ve Planlaması Programı). Ankara

Ayyıldız, P., Yılmaz, A. ve Baltacı, H. S. (2021). Exploring digital literacy levels and technology integration competence of Turkish academics. *International Journal of Educational Methodology*, 7(1), 15-31.

Baltacı, A. (2019). Nitel araştırma süreci: Nitel bir araştırma nasıl yapılır?. *Ahi Evran Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 5(2), 368-388.

Başaran, M., Doğan, E., Karaoğlu, E. ve Şahin, E. (2020). Koronavirüs (Covid-19) pandemi sürecinin getirisi olan uzaktan eğitimin etkililiği üzerine bir çalışma. *AJER - Academia Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 368-397,

Baştürk Akca, E. ve Kaya, B. (2017). Toplumsal cinsiyet eşitliği perspektifinden dijital bölünme ve farklı yaklaşımlar. *Intermedia International e-Journal*, 3(5), 301-319.

- Bilgiç, H. G. ve Tüzün, H. (2015). Yükseköğretim kurumları web tabanlı uzaktan eğitim programlarında yaşanan sorunlar. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 1(3), 26-50.
- Çapar, F. ve Vural, Ö. F. (2013). E-devletleşme önündeki engel: Dijital eşitsizlik. *International Journal of Human Sciences*, 10(1), 1674-1692.
- Çetinkaya, E. (2012). Dijital bölünme: yeni iletişim teknolojileri ve yeni eşitsizlikler. *Yeni İletişim Teknolojileri ve Toplumsal Dönüşüm(içinde)*, Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Yayınları, 194-205.
- Çoban, R. (2017). Sosyal adalet, eşitlik ve sosyal hizmet. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 6(4), 252-260.
- Erkoca, M. C. (2021). Uzaktan eğitim sürecinde öğrenci ilgisi–bir çalışma. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 7(1), 148-163.
- Erten, P. (2019). Dijital bölünme. *Uluslararası Eğitim Bilim ve Teknoloji Dergisi*, 5(1), 15-23.
- Göçer, A. (2013). Türkçe öğretmeni adaylarının dil kültür ilişkisi üzerine görüşleri: Fenomenolojik bir araştırma. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(2), 25-38.
- Göçer, A. (2014). Öğretmen adaylarının Türkçenin kullanımına ilişkin görüşleri: fenomenolojik bir analiz. *Millî Eğitim Dergisi*, 43(203), 23-36.
- Gülbahar, Y., Kalelioğlu, F. ve Madran, O. (2010). Sosyal ağların eğitim amaçlı kullanımı. XV. *Türkiye'de İnternet Konferansı*, 10, 30-37.
- Gürer, M. D., Tekinarslan, E. ve Yavuzalp, N. (2016). Çevirim içi ders veren öğretim elemanlarının uzaktan eğitim hakkındaki görüşleri. *Turkish Online Journal of Qualitative Inquiry*. 7(1), 47-78.
- Hamzaoğlu, O. (2014). Eşitlik–hakkaniyet-hak. *Toplum ve Hekim*, 29(1), 24-31.
- Hargittai, E., and Hinnant, A. (2008). Digital inequality: Differences in young adults' use of the Internet. *Communication Research*, 35(5), 602-621.
- Hsieh, J. P. A., Rai, A., and Keil, M. (2008). Understanding digital inequality: Comparing continued use behavioral models of the socio-economically advantaged and disadvantaged. *MIS Quarterly*, 32(1) 97-126.
- Hüsnüoğlu, N. ve Öztürk, L. (2017). Dijital bölünme: Nedenleri ve türleri. *Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 3(5), 6-21.

- Kalaycı, C. (2013). Dijital bölünme, dijital yoksulluk ve uluslararası ticaret. *Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 27(3), 145-162.
- Kırışik, F. ve Sezer, Ö. (2015). Bilgi ve iletişim teknolojilerinin (BİT) kamu politikası oluşturma sürecindeki rolü. *Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11(2), 199-216.
- Kırmacı, Ö. ve Acar, S. (2018). Kampüs öğrencilerinin eşzamanlı uzaktan eğitimde karşılaştıkları sorunlar. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 14(3), 276-291.
- Kvasny, L. (2006). Cultural (re)production of digital inequality in a US community technology initiative. *Information, Communication and Society*, 9(02), 160-181.
- Özmen, Z. (2011). Bir lisansüstü öğrencisinin telekonferans ve uzaktan eğitim uygulamaları dersindeki deneyimleri. *Türk Bilgisayar ve Matematik Eğitimi Dergisi*, 1(2). 217-232.
- Özsoy, D. (2020). Dijital Bölünme Düzeylerine Dair Literatür Analizi. (Editörler. Mehmet FİĞAN ve Yeliz DEDE ÖZDEMİR). *Dijital Kültür, Dijital Eşitsizlikler ve Yaşlanma(içinde)*, Alternatif Bilişim, Ankara.
- Öztürk, H. (2021). Meslek yüksekokulu öğretim elemanlarının uzaktan eğitim sürecinde uyumlarının incelenmesi: Nitel bir araştırma. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (57), 74-97.
- Öztürk, L. (2005). Türkiye’de dijital eşitsizlik-tübitak-bilten anketleri üzerine bir değerlendirme. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 24(1), 111-131.
- Sezgin, S. ve Fırat, M. (2020). Covid-19 pandemisinde uzaktan eğitime geçiş ve dijital uçurum tehlikesi. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 6(4), 37-54.
- Taşkıran, A. (2017). Açık ve uzaktan öğrenmede dijital bölünme. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi*, 3(4), 108-124.
- Topa Çiftçi, G. (2021). Dijital iletişim teknolojileri bağlamında açık ve uzaktan öğrenmenin kapsamı. *Açıköğretim Uygulamaları ve Araştırmaları Dergisi (AUAd)*, 7(1), 1-23.
- Üçer, N. (2020). Pandemi (Covid-19) sürecinde uzaktan eğitim araçlarının etkinliğinin üniversite öğrencileri tarafından değerlendirilmesine kullanımlar ve doyumlar yaklaşımı. *Global Media Journal TR Edition*, 11 (21). 206-233.
- Yayla, O. T. (2015). Dijitalleşme çağında eşitsizlik ve ayrımcılık. *Liberal Düşünce Dergisi*, (79), 43-53.

Yıldız, S. (2016). Pedagojik formasyon eğitimi alan öğrencilerin uzaktan eğitime yönelik tutumları. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 16(1), 301-329.

Extended Summary

Purpose

This research aims to discover experiences of students, taking education at Suleyman Demirel University Vocational School of Justice regarding digital inequalities during the transition period to compulsory digital education.

Method

In the research, the phenomenological method among qualitative research methods was used. The phenomenological method is a method that tries to understand in detail what individuals and groups are subjective perceptions of unexpected events, phenomena, and how they exhibit experiences to adapt to these events and phenomena. In this direction, the phenomenological method was used to find out the perceptions and experiences of the students at Suleyman Demirel University Vocational School of Justice regarding digital inequalities during the transition period to compulsory digital education (Gocer, 2013: 28-29). Analysis of data about students' perceptions and experiences was analyzed by using the content analysis method. The content analysis method is a method used for streamlining, understanding and interpreting raw data (Gocer, 2014: 26-27).

Results and Discussion

In this research, the experiences of the students at Suleyman Demirel University of Vocational School of Justice regarding the digital inequalities were presented. In this context, it was found out that the factors which make it difficult for participants to adapt to digital education are access deficit, readiness deficiency, lack of interaction and lack of efficiency. The factor that facilitates their adaptation is the fact that they gain experience over time. Accordingly, it is stated that there are access deficit and readiness deficiency to digital infrastructure platforms due to the socioeconomic status of individuals in the literature. Accordingly, individuals with high socioeconomic status have easier access to digital infrastructure platforms than individuals with low socioeconomic level. Individuals with high socioeconomic status can use digital infrastructure platforms more

effectively in education and social areas (Kvasny, 2006: 160). In addition, Bilgic and Tuzun (2015: 31-33) found out that digital education caused a lack of interaction between the stakeholders in education. In addition, Ucer (2020: 230-231) concluded that students faced several technical failures and problems in the digital education period which reduced their productivity in their courses and they weren't satisfied with digital education and preferred face-to-face education. On the other hand, it has been found out that the factor which facilitates the adaptation of participants is their acquisition of experience over time. Similarly, Ozmen (2010: 228-229) concluded that the students gained experience in using digital infrastructure and platforms over time in the digital education process and that experience facilitated their adaptation.

Regarding the reasons not having digital infrastructure and platforms, it was found that some participants had a lack of access to digital infrastructure platforms due to domestic socio-economic reasons, and they also didn't have a qualified infrastructure due to the internet and system-related problems, even if access was provided in any way.

Similarly, Kirmaci and Acar (2018: 284-285) stated that the main problems of the students during the digital education process were access deficit to digital infrastructure and that the internet disconnections made it difficult to have qualified infrastructure in online applications even they had access and this situation caused the students to leave the network. On the other hand, it was found out that some participants didn't experience an access deficit to digital infrastructure and platforms due to financial competence. Accordingly, Erkoca (2021: 161) stated that while some of the students had problems in access to digital infrastructure and platforms during the digital education period, the others didn't have.

Withing the scope of the lack of ability to use digital platforms, It was found that some of the participants had a lack of readiness because they had not experienced using digital platforms before. Accordingly, Bilgic and Tuzun (2015, 37-38) concluded that the students had faced technical skills deficiencies in using digital platforms during the digital education process. On the other hand, some participants involved in this research had previous experience in using digital platforms; so they didn't face any readiness deficiency, in other words, they didn't have any problem in using digital platforms effectively. Likewise, Yildiz (2016: 313) concluded that the students with high readiness in the digital education process were adequate in using digital platforms. According to Hargittai and Hinnant (2008: 602), readiness is the main factor that determines young adults' trends in using

technology and the internet. Young people with high readiness act more willingly in using the internet for purposes of socializing and education.

In the absence of establishing a relationship network, it was found out that the relationship network between the teacher and the student, and between the students were weakened by almost all participants in the digital education process. This may be arisen from digital education due to the lack of interaction caused. Accordingly, Gurer, Tekinarslan and Yavuzalp (2016: 69), Atilgan, Tari, Ozdemir, Aktar, Gunes, Baran, Genc, Koksall and Sayek (2000: 403) concluded that the digital education period caused a lack of face-to-face communication and limitations in social activities and that this condition prevented the lecturers from establishing adequate and healthy relationships with students and also the students with each other. On the other hand, it was found out that some participants maintained relationship networks. This situation can be explained that the students used digital infrastructure platforms at an adequate level. Accordingly, Ucer (2020: 230) concluded that the students, who use digital infrastructure platforms easily, didn't have problems communicating with the stakeholders in education. It was found out that the relationship networks of some participants, which were weakening initially, returned to normal over time. This can be explained by the fact that the participants gained experience in using digital infrastructure platforms over time. Accordingly, Ozmen (2010: 226-228) concluded that the students began to command the system as the process progresses in the digital education period, which contributed positively to the learning process such as connecting to the course, communicating and accessing the resources.

Etik Beyan: *“Adalet Meslek Yüksekokulu Öğrencilerin Dijital Eşitsizliğe İlişkin Görüşleri: Süleyman Demirel Üniversitesi Örneği” başlıklı çalışmanın yazım sürecinde bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamıştır ve veriler toplanmadan önce Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Girişimsel Olmayan Etik Kurulu 07.04.2021 tarih ve 2021/04 toplantı numarası ile 2021/181 karar numarasıyla etik izin alınmıştır. Karşılaşılacak tüm etik ihlallerde “Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Yayın Kurulunun” hiçbir sorumluluğunun olmadığı, tüm sorumluluğun Sorumlu Yazara ait olduğu ve bu çalışmanın herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiş olduğunu taahhüt ederim.”*